

سوره مبارکه قمر

** گذری کوتاه بر سوره مبارکه قمر:

- سوره مبارکه قمر مانند سوره مبارکه مرسلات از سوره‌هایی است که آیات تکراری دارد، ولی از همان ابتدا بحث قیامت مطرح می‌گردد که از این جهت شبیه به سوره مبارکه انبیاء است. این سوره تقریباً در قرآن تک است و شبیهش فقط خودش است.
- آیه ۱: از همین آیه می‌توان دریافت سوره وضعیتی خاص دارد، زیرا ابتدا در این آیه شکافتن ماه را مطرح می‌کند و بلافاصله در آیه بعد بحث قیامت مطرح می‌شود.
- آیه ۲: اگر معجزه‌ای را ببینند اعراض می‌کنند و می‌گویند: «این یک سحر همیشگی است» و این جمله یعنی قبلی‌ها هم همین سحر را داشتند.
- آیه ۳: امر مستقر است.
- آیات ۴ و ۵: انگار یک‌باره قطع می‌کند و می‌گوید: حرف‌هایی که از آیات ۱ تا ۴ زده شد، حکمت بالغه است. نذر به معنای هشدار است.
- آیه ۶: به پیامبر دستور می‌دهد که از آنان روی برگردان.
- آیه ۷ و ۸: درباره قیامت سخن می‌گوید. وقتی در قرآن بحث کافر مطرح می‌شود یعنی کسانی که غافل بوده‌اند، در قیامت تازه می‌فهمند و می‌گویند: «هذا یَوْمٌ عَسِرٌ»
- آیه ۹: وضعیت دنیایی کافران را بیان می‌دارد که این‌ها در دنیا چه کارهایی کرده‌اند. حرف‌هایی که آن‌ها زده‌اند سخنان بدی است.
- آیات ۱۰ تا ۱۴: آیات جالبی است. وقتی خدا چیزی را نقل می‌کند، انسان سطحی برداشت می‌کند و می‌پندارد خدا داستان برایش نقل می‌کند. فقط می‌شنود قوم نوحی بودند و حرف پیامبرشان را گوش ندادند و به پیامبرشان گفتند: «مجنون». انگار قصه می‌شنود.
- آیه ۱۳: جالب است که آن‌ها در ده هزار سال پیش از چیزی به نام میخ استفاده می‌کردند.
- آیه ۲۵: نسبت‌هایی که به پیامبر می‌دادند بیان می‌کند. این نسبت دادن‌ها مهم است. اینکه چه نسبتی داده می‌شود مهم است. وقتی به آن‌ها مجنون، کذاب، اشر، ازدجر و ... گفته می‌شد یعنی این صفات را می‌شناختند و در واقع صفات خودشان را به پیامبران نسبت می‌دادند.
- نکته: در این سوره نسبت‌هایی که به پیامبران داده شده، بسیار سنگین است و انگار آنان خیلی به خودشان فشار آورده‌اند تا این نسبت‌ها را به پیامبران بدهند، ولی خدا عذاب‌هایی را که بیان می‌دارد بسیار راحت بیان می‌کند. این سوره از این نظر در قرآن منحصر به فرد است و انگار فرد به راحتی به جهنم برده می‌شود و هلاکتش نیز خیلی راحت است.
- آیه ۲۶: در آیه ۲۶ خداوند صفتی را که به پیامبر داده بودند به خودشان برگرداند. قاعده قرآن است که وقتی صفتی به انبیاء داده می‌شود، آن صفتی است که در خود اوست. انگار خدا به آن‌ها می‌گوید: دروغ‌گوی خودخواه خودتان هستید و معلوم است این‌ها قومی بودند که یکی از صفاتشان تکبر بوده است. تکبر در یک مرحله از رشد در انسان واقع می‌شود و همیشه این‌گونه نیست که همه تکبر داشته باشند.
- آیه ۳۴: از این آیه می‌توان فهمید باید قدر سخرها را دانست.
- آیه ۳۵: «من شکر» همان کسی است که «من کفر» یعنی شکر را پاداش کسی می‌دهیم که از او ناسپاسی شده است. یعنی نشانه شکرگذاری این است که او از طرف دیگران ناسپاسی می‌شود. نشانه آدم شاکر این است که باید برای خودش تعریف کند که دنیا ظرف قدردانی از انسان شاکر نیست.
- آیه ۴۴: سیستم این کفار پیشرفته‌تر است و حتی احساس می‌کنند امان‌نامه‌ای از طرف خدا برایشان هست. مصداق غنی‌ها همین شیعیان خودمان هستند که فکر می‌کنند از طرف اهل بیت امان‌نامه دارند و هر کاری دلشان بخواهد می‌کنند.

* انشاءالله از عنایت‌هایی که سوره مبارکه قمر به کلیه انسان‌های آمده در دنیا و نیامده در دنیا حتی کلیه کسانی که در بهشت هستند، روزی ما نیز کند.

* انشاءالله این سوره در قلب و جان ما رسوخ پیدا کند و آیات آخر آن که در مورد متقین است برای ما هم تحقق پیدا کند.

* انشاءالله سوره قمر از ما دستگیری کند و ما را از لجنزار دنیا نجات دهد.

* انشاءالله کارهای سخت که در سیر و سلوک انسان‌ها هست، راحت شود و گناه کردن که برای انسان راحت است، سخت شود. همه این کارها کار سوره قمر است. خیلی از اوقات فکر می‌کنیم خوب شدن برایمان کاری سخت است، این سوره آمده تا قفل کارهای سخت را برایمان باز کند.

* انشاءالله این سوره رفیق خوبی برایمان باشد و در هنگام جان دادن بر بالینمان آید.

* انشاءالله با قمر بنی‌هاشم محشور شویم و این سوره را در چهره نازنین قمر بنی‌هاشم بینیم.

به برکت صلوات بر محمد و آل محمد

- ✓ چند سوره هست که بوی قمر بنی‌هاشم می‌دهند؛ یکی از آن‌ها، سوره مبارکه قمر است.
- ✓ انشقاق قمر تداعی این قضیه برای انسان است.
- ✓ سوره قمر سوره شهادت قمر بنی‌هاشم است و سوره «زمر» سوره علمداری قمر بنی‌هاشم است. سوره زمر سوره عبودیت است و کسی که در وسط معرکه سوره حرکت می‌کند، شخص قمر بنی‌هاشم است.
- ✓ این سوره‌ها بسیار سوره‌های مهربانی هستند و نباید به ظاهر خشن آن‌ها نگاه کرد. وقتی هم که می‌گویند: «فکیف عذابی نُذِرُ» خودشان هم اشک می‌ریزند و ناله می‌کنند و از روی فتح این‌گونه نمی‌گویند.

اللهم صل علی محمد و آل محمد و الحمد لله رب العالمین